

ایران

• صاحب امتیاز:

خبرگزاری جمهوری اسلامی

• مدیر مسئول:

صادق حسین جابری انصاری

• سردبیر:

هادی خسروشاهین

مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران

• رئیس هیات مدیره: صادق حسین جابری انصاری

• مدیرعامل: علی متقیان

• تلفن: ۸۸۷۶۱۷۲۰ • فاکس: ۸۸۷۶۱۲۵۴ • ارتباط مردمی: ۸۸۷۶۹۰۷۵ • امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰

• پیامک: ۳۰۰۴۵۱۲۱۳ • روابط عمومی: صندوق پستی: ۱۵۸۷۵-۵۳۸۸

• نشانی: تهران خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸ • توزیع: نشر گستر امروز • چاپ: چاپخانه‌های همشهری و مؤسسه جام جم

• سازمان آگهی‌های روزنامه ایران: دارندۀ گواهینامه ایزو ۹۰۰۱ شرکت NISCERT

• پذیرش سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ • انتشارات مؤسسه فرهنگی - مطبوعاتی ایران: ۸۸۵۰۴۱۱۳

امام علی (ع):

با صدقه دادن، روزی خود را فرود آورید.

سخن‌روز

تحف‌المقول، ص ۶۰

اثر جدید «علیرضا افتخاری» برای رهبر شهید

نماهنگ «سوگ خورشید» با صدای علیرضا افتخاری منتشر شد. این اثر، محصول مشترک مرکز هنری رسانه‌ای نهضت و سازمان فرهنگی هنری شهرداری تهران است. «سوگ خورشید» دومین اثری است که افتخاری در روزهای اخیر در زای رهبر شهید اجرا کرده است. برخی رسانه‌های معاند جمهوری اسلامی با تقطیع سخنان او تلاش کردند چنین القا کنند که وی از اجرای این آثار انصراف داده است که این‌گونه نیست و قطعه «سوگ خورشید» بعد از اصلاحاتی منتشر شده است. **ایرنا**

آیین بزرگداشت «مجید قناد» در خانه تئاتر

آیین بزرگداشت مجید قناد، هنرمند نام‌آشنای عرصه تئاتر کودک و نوجوان، شنبه سوم مردادماه ۱۴۰۵ در عمارت خانه تئاتر برگزار خواهد شد. در این مراسم، جمعی از هنرمندان و اعضای کانون تئاتر کودک و نوجوان حضور خواهند داشت و از سال‌ها فعالیت مستمر و تلاش‌های ارزشمند مجید قناد در عرصه فرهنگ و هنر، به‌ویژه تئاتر کودک و نوجوان تجلیل خواهد شد. همچنین در بخش ویژه این آیین، نشان خانه تئاتر به پاس یک عمر فعالیت هنری و نقش مؤثر مجید قناد، به این هنرمند پیشکسوت اهدا می‌شود. **خانه تئاتر**

اجرای دو نمایش «سجاد افشاریان» در تبریز

دو نمایش «هیدن» به کارگردانی کوروش شاهونه و «آن برد» به کارگردانی مهدی زندیه و آیدین تمبرچی و به تهیه‌کنندگی سجاد افشاریان در شهر تبریز به روی صحنه می‌روند. نمایش «هیدن» نوشته مشترک ریحانه رضی و کوروش شاهونه از ۲۵ تیر ماه در تبریز آغاز شده و تا ۳۱ تیر ماه در این شهر روی صحنه است. نمایش «آن برد» نوشته و کار مشترک مهدی زندیه و آیدین تمبرچی و به تهیه‌کنندگی سجاد افشاریان و امیرعلی زارع نیز روز جمعه دوم مرداد ماه در تبریز روی صحنه خواهد رفت. **ایرستا**

از تیمی حمایت کنید که از یک جنایتکار جنگی حمایت نمی‌کند

نقل قول

جرئیاتی مثل اتفاقی که برای تیم ملی ایران افتاد یا اینکه مجبور شدند برای تمرین به مکزیک بروند و این همه مشکلات ویزا را تحمل کنند، زشت بود؛ این نمایشی از دولت آمریکا است. این همان چیزی است که در اداره مهاجرت و گمرک آمریکا می‌گذرد. یعنی مهاجر بودن در این کشور یک خطر است. فرقی نمی‌کند اینجا به دنیا آمده باشید یا مدازک داشته باشید یا خیلی از مردم در سراسر جهان از اسپانیا مقابل آرژانتین حمایت می‌کردند، حتی در جهان در حال توسعه که معمولاً از کشورهای جنوب جهان، مقابل کشورهای اروپایی حمایت می‌کنند و یکی از دلایلش نه فقط رفتار تیم با هواداران آرژانتین، بلکه به این دلیل است که دولت اسرائیل خیلی بلند و مغرورانه می‌گفت ما از آرژانتین حمایت می‌کنیم.

از صحبت‌های خاویر یاردم بازیگر پرندۀ اسکار به نقل از ایستا

دستاوردهای سفر چهار روزه وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به قرقیزستان

پرچم ایران بر قله همگرایی

پیشهاد ثبت «روز علامه اقبال» در تقویم ملی ایران به تصویب شورای فرهنگ عمومی رسیده است.

دو طرف همچنین بر توسعه همکاری‌های فرهنگی، گسترش گردشگری مذهبی، تبادل آثار ادبی، همکاری کتابخانه‌های ملی و ایجاد مراکز فرهنگی در تهران و اسلام‌آباد تأکید کردند.

پیشنهاد تشکیل «کنوانسیون فرهنگ شرقی دیجیتال»

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در گفت‌وگو با رسانه «نهاد تی‌وی» قرقیزستان، مهم‌ترین ابتکار ایران در اجلاس شانگهای را پیشنهاد تشکیل «کنوانسیون فرهنگ شرقی دیجیتال» عنوان کرد. به گفته صالحی، با گسترش هوش مصنوعی و شکل‌گیری فرهنگ دیجیتال، کشورهای آسیایی نیازمند سازوکاری مشترک برای صیانت از هویت فرهنگی خود هستند. وی تأکید کرد همکاری در حوزه‌های بازی‌های رایانه‌ای، پویانمایی، موسیقی آیینی، هنرهای نمایشی و تولیدات مبتنی بر فناوری‌های نوین می‌تواند فصل تازه‌ای از تعاملات فرهنگی میان کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای ایجاد کند. او همچنین نقش بخش خصوصی و تشکل‌های فرهنگی را در اجرای این همکاری‌ها تعیین‌کننده دانست و تأکید کرد دولت‌ها باید بیش از هر چیز نقش تسهیل‌گر را ایفا کنند.

سفر چهار روزه سیدعباس صالحی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به قرقیزستان برای حضور در بیست‌وسومین نشست وزرای فرهنگ و ارشاد اسلامی در بیابانه پایانی

ملت ایران در برابر فشارها و تهدیدهای خارجی سخن گفت و سیاست جمهوری اسلامی را مبتنی بر صلح، گفت‌وگو و توسعه کرد. استقلال و تمامیت ارضی کشور توصیف کرد.

امضای سند همکاری فرهنگی تا سال ۲۰۲۹

در حاشیه اجلاس وزرای فرهنگ سازمان همکاری شانگهای، تهاجم‌نامه همکاری‌های فرهنگی و هنری جمهوری اسلامی ایران و قرقیزستان برای سال‌های ۲۰۲۴ تا ۲۰۲۹ به امضای وزیران فرهنگ دو کشور رسید.

برگزاری هفته‌های فرهنگی، توسعه همکاری‌های سینمایی، تبادل تجربیات در حوزه حفاظت، ثبت و مرمت میراث فرهنگی و همچنین همکاری میان نهادهای فرهنگی دو کشور، از مهم‌ترین و قرقیزستان نیز دو طرف بر گسترش همکاری در حوزه نسخه‌های خطی، آرشیوهای تاریخی و ترجمه آثار ادبی تأکید کردند. صالحی همچنین از انجام پژوهشی درباره تطبیق «شاهنامه» و «هانس» در دانشگاه علامه طباطبائی خبر داد و پیشنهاد ترجمه آن به زبان قرقیزی را مطرح کرد.

«روز علامه اقبال» در تقویم ملی ایران

دیدار با وزیر فرهنگ پاکستان نیز از دیگر برنامه‌های مهم این سفر بود. صالحی در این دیدار، علامه محمد اقبال لاهوری در مهم‌ترین حلقه اتصال فرهنگی دو ملت ایران و پاکستان خواند و اعلام کرد

از فناوری‌های نوین و هوش مصنوعی، روند شناسایی، فهرست‌برداری و دسترسی پژوهشگران به این آثار تسهیل شود. این پیشنهاد با استقبال مسئولان کتابخانه ملی قرقیزستان روبه‌رو و مقرر شد همکاری‌های تخصصی در این حوزه توسعه یابد.

توسعه همکاری‌های دینی و دانشگاهی

یکی دیگر از محورهای سفرویزیر فرهنگ، دیدار با رئیس شورای علمای قرقیزستان بود؛ نشست‌تی که در آن دو طرف بر گسترش همکاری‌های علمی، آموزشی و دینی تأکید کردند.

در این دیدار، برگزاری کنفرانس‌های تخصصی، تبادل استاد و دانشجو، آموزش مبلغان دینی و استفاده از تجربیات جمهوری اسلامی ایران در حوزه مدیریت دینی و تقرب مذاهب از مهم‌ترین موضوعات مورد توافق بود.

طرف قرقیزستانی نیز با اشاره به برنامه بزرگداشت یک‌هزار و پانصدمین سال میلاد پیامبر اکرم (ص)، این مناسبت را فرصتی برای اجرای برنامه‌های مشترک فرهنگی و مذهبی ارزیابی کرد.

روایت ایران از تحولات اخیر

صالحی در نشست با جمعی از فرهیختگان و ایران‌شناسان قرقیزستان، ضمن تشریح پیشینه تاریخی و تمدنی ایران، دیدگاه جمهوری اسلامی درباره تحولات و دگرگونی‌های اخیر را نیز تبیین کرد.

وی با تأکید بر اینکه فرهنگ ایرانی در طول تاریخ، علی‌رغم تهاجمات متعدد، هویت خود را حفظ کرده است، از مقاومت

سفر چهار روزه سیدعباس صالحی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به قرقیزستان برای حضور در بیست‌وسومین نشست وزرای فرهنگ سازمان همکاری شانگهای، به صحنه‌ای پر از نمایش ابعاد مختلف دیپلماسی فرهنگی جمهوری اسلامی ایران تبدیل شد؛ سفری که در آن، از گسترش همکاری‌های فرهنگی و امضای سند راهبردی با قرقیزستان گرفته تا طرح ابتکار «کنوانسیون فرهنگ شرقی دیجیتال» و انعکاس مواضع اعضای سازمان همکاری شانگهای درباره تحولات اخیر ایران، در دستور کار قرار گرفت.

تمرکز بر پیوندهای تمدنی ایران و آسیای مرکزی

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی در نخستین برنامه‌های سفر خود با مسئولان موزه ملی تاریخ و کتابخانه ملی قرقیزستان دیدار کرد. صالحی در این دیدار، بر ضرورت عبور از تفاهم‌نامه‌های صرف و تعریف پروژه‌های مشترک و عملیاتی تأکید کرد و همکاری پیرامون دو اثر حماسی «شاهنامه» و «هانس» را بستر مناسبی برای توسعه تعاملات فرهنگی، هنری و پژوهشی میان دو کشور دانست.

وی همچنین با اشاره به ظرفیت گسترده نسخه‌های خطی فارسی موجود در قرقیزستان، پیشنهاد کرد با بهره‌گیری

درباره «لباس شخصی» فیلمی که پس از هفت سال به پرده نقره‌ای رسیده است

روایت یک نفوذ

نقد

سینمای سیاسی ایران در یک دهه اخیر از نظر کمی رشد قابل توجهی داشته، اما این گسترش به تحول دراماتیک در ساخت ساختار روایت‌های سیاسی منجر نشده است. بخش عمده این آثار، به جای بهره‌گیری از سنت‌های رایج فرمی و ساختاری در سینمای سیاسی جهان و تجربه فیلمسازانی چون فرانچسکو زری، همچنان در چارچوب قواعد تثبیت‌شده درام‌درازی سینمای ایران حرکت می‌کنند. در این الگو، سیاست اغلب به بستری برای پیشبرد پیرنگ و ایجاد تعلیق تبدیل می‌شود و کمتر به عنوان شبکه‌ای از مناسبات قدرت، نهادها و تضادهای اجتماعی مورد واکاوی قرار می‌گیرد.

به همین دلیل است که شباهت‌های معناداری در معماری روایی مجموعه این آثار دیده می‌شود. از «سیانور» و «ماجرای نیمروز» تا بسیاری از نمونه‌های متأخر، الگوی روایت، طراحی نقاط عطف و مسیری شخصیت‌ها طی می‌کنند، بر مبنای منطقی تقریباً یکسان شکل می‌گیرد و تفاوت فیلم‌ها بیش از آنکه در شیوه مواجهه با امر سیاسی خود را نشان دهد، در انتخاب مقطع تاریخی یا تغییر موقعیت شخصیت‌ها بروز می‌کند. این وضعیت، اگرچه مانع شکل‌گیری زبان مستقل در سینمای سیاسی ایران شده است، اما به تثبیت نوعی الگوی روایی انجامیده که توانسته

ارتباط مؤثری با مخاطب عام برقرار کند و روایت‌های سیاسی را از حاشیه به جریان اصلی سینمای ایران وارد سازد.

«لباس شخصی» ساخته امیرعباس ربیعی در امتداد همین جریان قرار می‌گیرد و البته با خلاقیت‌هایی در نوع روایت و شیوه اجرایی همراه است؛ فیلمی که پس از هفت سال انتظار و انجام اصلاحیه‌ها و ممیزی‌های مختلف، سرانجام فرصت نمایش عمومی پیدا کرده است.

حزب توده: از نفوذ سیاسی تا سقوط تشکیلاتی

یکی از اولین فیلم بلند خود به یکی از مناقشه‌برانگیزترین مقاطع تاریخ سیاسی معاصر ایران نزدیک می‌شود. انتخاب این همان ابتدا بار سنگینی بر دوش فیلم می‌گذارد. ورود به چنین قلمرویی، ملل شکل‌گیری خاطره‌های مشترک باشد. درمی‌منجم است؛ موضوعی که فیلمساز در به سرانجام رساندن آن موفق عمل می‌کند. ربیعی با محدود کردن دامنه روایت به سال‌های آغازین دهه شصت و مقطع فروپاشی تشکیلات حزب توده، از پراکندگی

چنین شرابطی، هر بازنامی سینمایی ناگزیر بیاد نسبت خود را با خلای تاریخی و اطلاعات موجود توفیقی کند؛ ملاحظه‌ای که «لباس شخصی» در روایت خود کم‌وبیش به آن پایبند مانده است.

ربیعی از تکثیری بی‌دلیل شخصیت‌ها پرهیز کرده و به جای آن، بر پرداخت دقیق‌تر کاراکترها تمرکز دارد. هر شخصیت با انگیزه‌ای مشخص و منطق رفتاری مستقل طراحی شده است؛ از یاسر، به عنوان نیروی بخش تحقیقات اطلاعات سپاه تا چهره‌های صاحب‌نفوذ تر و حتی شخصیتی خاکستری مانند جمشید توفیقی که تا پایان، مرز میان تصمیم‌های شخصی، ملاحظات سازمانی و اهداف پنهان او برای مخاطب روشن نمی‌شود. همین ابهام کنترل‌شده، به شخصیت‌های فراتر از نقش روانی‌شان بخشیده و از تبدیل آنها به پرسوناژهای تیپیکال جلوگیری می‌کند.

بازآفرینی تاریخ بدون تحمیل روایت

با این حال، هرچند فیلم‌نامه در ترسیم شخصیت‌ها مثبت و پیشبرد موقعیت‌های روایی موفق عمل می‌کند، اما در طراحی برخی کنش‌های مربوط به قطب مقابل، دچار ساده‌سازی می‌شود. نمونه روشن آن، صحنه سرقت کیف خسرو است؛ موقعیتی که با سهولتی بیش از حد رخ می‌دهد و با مختصات شخصیتی یک نیروی آموزش دیده و آشنا با مناسبات امنیتی همخوانی ندارد.

«لباس شخصی» از غیبت بازیگران چهره به عنوان یک امتیاز بهره می‌گیرد؛ موضوعی که امکان مواجهه‌ای بی‌واسطه‌تر با شخصیت‌ها در فراهم می‌کند. مخاطب پیش از آنکه با پیشینه ذهنی خود از یک ستاره سینمایی درگیر شود، به تماشای رفتار، مناسبات و موقعیت کاراکترها نشست و جهان فیلم را از درون روایت کشف می‌کند.

در فیلم‌های تاریخی، سیاسی، مهم‌ترین عنوان یک امتیاز بهره می‌گیرد؛ موضوعی که امکان نفوذ و اثرگذاری جریان‌های وابسته به دشمن، تنها از مجرای نیروهای نظامی صورت نمی‌گیرد و گاه از طریق حضور نیروهایی در ساختارهای اجرایی و مدیریتی دنبال می‌شود. گزاره‌ای که به دلیل پیوند خود با برخی دغدغه‌های سیاسی و اجتماعی امروز، همچنان واجد ظرفیت تأمل و توجه است.

شخصیت‌هایی که قضاوت را به تعویق می‌اندازند

«لباس شخصی» در بازسازی اتسفر دهه شصت موفق عمل می‌کند. طراحی صحنه و لباس، با پیشینه پیچیده تشکیلاتی، از اثر سهم مؤثری دارد. فیلم با وجود زمان بیش از دو ساعته و پیشروی آرام روایت، از ریتم نمی‌افتد، زیرا اطلاعات را با دقت توزیع می‌کند و هر گره داستانی، زمینه‌ساز گره بعدی می‌شود. در نتیجه، ریتم درونی شاکله ساختاری اثر را شکل می‌دهد؛ موضوعی که از انسجام معماری درام و بروز تدریجی تعلیق زاده می‌شود.

یکی از مهم‌ترین مقاطع فعالیت حزب توده در تاریخ معاصر ایران، نسبت دوگانه این حزب با جمهوری اسلامی در سال‌های آغازین پس از انقلاب است؛ همراهی سیاسی در عرصه عمومی و در عین حال فعالیت یک شبکه پنهانی که روایی کودتا را در سمری پروراند. «لباس شخصی» روایت خود را بر همین اساس بنا می‌کند و در بازسازی فضای امنیتی و پیچیدگی‌های این مقطع، تصویری قابل اعتنا ارائه می‌دهد. اهمیت این رویکرد از آنجا ناشی می‌شود که هنوز ابعاد قابل توجهی از ساختار تشکیلاتی حزب توده، شیوه سازماندهی و مناسبات امنیتی آن در هاله‌ای از ابهام قرار دارد. در